

انتقاد «دوید لینچ» از مرگ تدریجی سالن‌های سینما

«دوید لینچ» با شکستن سکوت رسانه‌ای خود در گفتگو با نشریه سینمایی «کایه دوسینما»، نسبت به تجربه تماشای فیلم از سامانه‌های نمایش آنلاین انتقاد کرد.
ایسن کارگردان آمریکایی در بخش‌هایی از گفتگویش با مجله فرانسوی و معتبر «کایه دو سینما» عنوان کرد: «ویروس کرونا مانع تماشای فیلم در سینماها شده است، فیلم‌های بلند در جایگاه بدی قرار دارند، سریال‌ها جای آن‌ها را گرفته‌اند… می‌توانید بنشینید و در واقع تجربه قدم گذاشتن به دنیای کاملاً جدیدی را داشته باشید. اکنون همه اینها در کتاب‌های تاریخ، لعنتی است و این ناراحت کننده است.»
«لینچ» همچنین انتقاد خود را از تماشای فیلم با تلفن‌های هوشمند تکرار کرد و گفت: «من همیشه می گویم: مردم فکر می کنند فیلمی را دیده اند، اما اگر آن را با تلفن تماشا کرده باشند، در واقع چیزی ندیده اند».

گرافيست جهانشمول ایرانی که در فراموشی در گذشت

سهراب مرزبان، هنرمند تجسمی که ۲۸ فروردین درگذشت، از جمله طراحان پیشرو و اثرگذار طراحی گرافیک ایران بود.در این گزارش در گفت‌وگویی با ایرج میرزاعلیخانی، طراح گرافیک، تصویرگر و استاد دانشگاه به جایگاه هنری مرزبان می‌پردازد.ایرج میرزاعلیخانی، رئیس هیئت مدیره انجمن صنفی طراحان گرافیک، درباره جایگاه سهراب مرزبان در رشته گرافیک و نقاشی، در گفت‌وگو با ایسنا اینطور بیان کرد:واقعیت امر این است که مرزبان در حیطه گرافیک، از بنیان‌گذاران فعالیت‌های گرافیک در انجمن طراحان گرافیک ایران بود. او عضو اولین هیئت مدیره تعاونی طراحان گرافیک بود که قبل از انجمن طراحان گرافیک شکل گرفت.در حیطه نقاشی نیز می‌توان گفت همه دوستانی که گرافیک را در آن مقطع شروع کردند، قاعدتا از حیطه نقاشی وارد رشته گرافیک می‌شدند

شیرین یزدانبخش در بستر بیماری

شیرین یزدانبخش بازیگر سینما به دلیل عارضه مغزی در بیمارستان بستری است. این هنرمند از اواخر هفته گذشته به دلیل سکته مغزی در بخش آی‌سی‌یو بستری شد و از روز گذشته دوشنبه چهارم اردیبهشت ماه به بخش عمومی منتقل شده است.در پی این اتفاق، خانه سینما نامه‌نگاری‌های لازم را به صندوق اعتباری هنر انجام داده است اما به دلیل اینکه این بازیگر عضو این صندوق نیست، مسؤولان در پی بررسی شرایط و نحوه حمایت از شیرین یزدانبخش هستند.

اکران عمومی فیلمی با بازی سحر دولتشاهی و پژمان جمشیدی

فیلم سینمایی «خط فرضی» به کارگردانی فروش صمدی و تهیه‌کنندگی علی مصفا از هفته آینده اکران عمومی می‌شود.

، سومین جلسه شورای صنفی نمایش در روز سه شنبه ۵ اردیبهشت در خانه سینما تشکیل شد و بعد از بررسی درخواست‌ها و موارد مطرح شده، قرارداد سرگروهی فیلم سینمایی «خط فرضی» به کارگردانی فروش صمدی و تهیه‌کنندگی علی مصفا با بخش «خانه فیلم» به سرگروهی پردیس «هنر شهرآفتاب شیراز» ثبت شد.

گله **عموی** **فیتيله‌ای** از **مدیرانی** که فقط **عکس** **یادگاری** می‌گیرند!

کار هنر تشر زدن و تلنگر زدن است

این هنرمند با ابراز تاسف از جشنواره‌گرایی در ایران ادامه داد: اغلب مسئولان ما به فکر جشنواره هستند چون برایشان سودآوری دارد. بنابراین تئاتر کودک و نوجوان نه تنها صفر بلکه زیر صفر است و متاسفانه تصمیم گیرندگان خود را به نشنیدن زده‌اند. کار هنر تشر زدن و تلنگر زدن است، اما چون بعضی مدیران دوست ندارند اشتباه‌هایشان بیان شود، از هنرمندان خوششان نمی‌آید.

نتیجه اغلب این جلسات، فقط عکس یادگاری بوده است بدون اینکه هیچ کدام از وعده‌هایی که برای همکاری در زمینه تئاتر کودک و نوجوان داده‌اند، عملی شود.
مجید قناد، دیگر هنرمند باسابقه در حوزه کودک و نوجوان نیز در سخنان کوتاهی یادآور شد: بسیاری هنرمندان حرفه‌ای ما فعالیت خود را از کار کودک آغاز کردند اما به دلیل کم‌توجهی‌ها به تدریج از این حوزه دور شدند.
او با اشاره به برخی نواقص در زمینه برگزاری جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در همدان ادامه داد: از آنجاکه یک جشنواره تخصصی تئاتر کودک و نوجوان داریم، باید نقاط قوت و ضعف آن را با هم ببینیم. متاسفانه در تمام این سال‌ها با وجود ماندگار شدن جشنواره در استان همدان هیچ سאלنی به سالن‌های تئاتر همدان اضافه نشده و امکانات فنی هم ارتقا پیدا نکرده است.
در حالی که با لغو این انحصار می‌شد میان استان‌ها رقابت ایجاد کرد تا سطح کمی و کیفی جشنواره به این شیوه رشد و ارتقا داشته باشد.
ضمن اینکه نظرسنجی از مخاطبان در سالن‌های تئاتر کودک و نوجوان می‌تواند نشان‌گر سطح کیفی آثاری باشد که این روزها در سالن‌های تخصصی کودک و نوجوان روی صحنه می‌روند.
قناد تاکید کرد: کودکی که از کودکی به تئاتر دیدن عادت نکند، در بزرگسالی هم مخاطب هنر نخواهد بود و به همان اندازه میزان مطالبه‌گری در کشور ما کم خواهد شد که این روند برای رشد یک جامعه خوب نیست.

در این نشست مهدی قلعه، دیگر عضو هیات مدیره انجمن با ابراز تاسف از مظلومیت تئاتر به طور کلی و تئاتر کودک و نوجوان به طور خاص ابراز تأسف کرد: شاید بخشی از این مشکل به خود جامعه هنری هم برمی‌گردد که همواره همه امور مربوط به کودکان کوچک انگاشته شده است و همین مساله آسیب‌های جدی به دنبال دارد به خصوص این بی‌توجهی درباره نوجوانان بیشتر دیده می‌شود و از این حوزه بسیار غافل بوده‌ایم تا جایی که نوجوانان ما کاملاً رها شده‌اند.
این فعال تئاتر کودک در ادامه سخنان خود با اشاره به مشکلاتی که برای ثبت انجمن‌های صنفی ایجاد شده است، اضافه کرد: سال‌ها زحمت کشیدیم تا انجمن‌های خانه تئاتر به انجمن‌های صنفی تبدیل شوند و در پایان دولت قبلی، توافق با وزارتخانه‌ها صورت گرفت که بر مبنای آن تعدادی از انجمن‌ها از جمله انجمن ما به صورت انجمن صنفی ثبت شدند اما دولت جدید اعلام کرد که این انجمن‌ها را به رسمیت نمی‌شناسند و دیگر به انجمن‌های صنفی جدید مجوز فعالیت نمی‌دهد، در حالی که انجمن ما قبلاً ثبت شده و امیدواریم این مسئله حل شود.

توصیف مجید یراق‌باغان از برنامه‌سازی معارفی موفق؛

مجری دینی که به بلد بودن چند آیه و حدیث بسنده کند هلاک می‌شود

این مجری تلویزیون ابتدا تاکید کرد: شخصا نگاه ستاره‌سازی از نوع غربی را در رسانه‌ها قبول ندارم. اینکه ما بخواهیم شاخصی به نام برندسازی یا چهره سازی در رسانه‌مان مثل فضای هالیوودی و رسانه‌های غربی داشته باشیم موافق نیست و منطقی با فرهنگ ایرانی اسلامی خودمان نمی‌دانم. نه فقط در حوزه دین، بلکه در هیچ حوزه دیگری. چون معتقدم ستاره‌سازی تقلیدی از غرب چون با فرهنگ دینی-ملی ما تناسب ندارد، در جامعه‌مان بنیاتی ایجاد می‌کند که برخی از نمونه‌هایش را در ماه های پایانی سال ۱۴۰۱ شاهد بودیم.

مشهور بودن با محبوب شدن فرق دارد
او در عین حال بیان کرد: به نظرم بین مشهور بودن و محبوب بودن تفاوت‌هایی وجود دارد. ستاره‌سازی

گفت‌وگو با کارگردان «لانگ‌شات»؛

چرا تئاتر باید تحریم شود؟!

محمدرضا مالکی که این روزها نمایش «لانگ شات» را روی صحنه می‌برد، اجرای تئاتر در این شرایط را مانند مبارزه لشکری تکفزه می‌داند.
این بازیگر و کارگردان تئاتر که دو سال پیش نمایش «لانگ شات» را اجرا و حالا آن را بازتولید کرده است، در گفتگو با ایسنا توضیحاتی درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی که درباره پشت صحنه سینما و هنروران آن است، ارایه می‌دهد و تاکید می‌کند که حالا بهترین دوره

یک رشته جدید دانشگاهی تبعات و هزینه دارد. او در ادامه انتقاداتی را متوجه عملکرد شورای نظارت و ارزشیابی دانست و گفت: این شورا هیچ عضو تخصصی در حوزه تئاتر کودک ندارد. از طرف دیگر بحث نظارت در استان‌های مختلف متفاوت است به طوری که برای اجرای یک نمایش در استان های متفاوت، باید مراحل بازبینی و دریافت مجوز را از ابتدا طی کنیم.

در بخش پایانی این نشست، روشنتک کریمی در پاسخ به پرسشی درباره بی‌نتیجه ماندن پیگیری‌های انجمن با بخش دولتی و لزوم همکاری با بخش خصوصی توضیح داد: تا به حال فقط در حیطه اجرای نمایش با سالتی خصوصی همکاری داشتیم اما متاسفانه فقط زمان‌های مرده را به کار کودک اختصاص می‌دادند و از سوی دیگر نوعی نگاه برده‌داری از سوی مدیر مجموعه حاکم بود و تصور می‌کرد گروه‌های کودک باید مطیع نظرش باشند. به همین دلیل ترجیح دادیم عزت نفس‌مان را حفظ و از این همکاری صرف نظر کنیم. قلعه هم در این زمینه گفت: مشغول راپزنی با یک سالن خصوصی هستیم تا سانی را برای تئاتر کودک و نوجوان آن در نظر بگیرد. متاسفانه به دلیل مشکلات اقتصادی کشور، بخش خصوصی هم جرأت سرمایه‌گذاری در این حوزه را ندارد.

علی فروتن نیز در این زمینه خاطرنشان کرد: در بخش خصوصی بارها اتفاق افتاده جلساتی برگزار کرده‌ایم اما حاصل آن جلسه فقط عکس یادگاری با مدیران بوده و هیچ سودی برای کار کودک و نوجوان در بر نداشته است همچنان که بعضی شرکت‌های خصوصی هزینه‌های بسیار بالایی بابت تبلیغات تلویزیونی می‌پردازند اما یک صدم آن بودجه را برای فعالیت های هنری در نظر نمی‌گیرند. با این همه از بخش خصوصی می‌خواهیم به این قضیه ورود کند چون این کمک یک اتفاق دو طرفه است.

محفل ثابت کرد بدون خدشه به احکام شرعی می‌توانیم درست برنامه‌سازی کنیم

وی اضافه کرد: چه بسا نمونه‌ای مثل برنامه «محفل» که در ماه مبارک رمضان روی آنتن رفت خودش بتواند این ادعا را ثابت کند که ما در برنامه‌سازی معارفی هم می‌توانیم بدون اینکه به حرام بیفتیم و از دایره شرعیات خارج شویم، از فرم و تکنیک بهره ببریم و به مطلوب دست پیدا کنیم؛ بنابراین ما آنطور که باید به فرم و تکنیک در برنامه‌سازی دینی توجه نکرده‌ایم و الان هم به دنبال مقصر نیستیم، فقط می‌خواهیم آسیب‌شناسی کنیم.
یراق‌باغان اضافه کرد: نکته دیگر اینکه ما به سهل‌الوصول ترین روش‌های ممکن در برنامه‌سازی‌های معارفی بسنده کرده‌ایم؛ یعنی یک دوربین می‌بریم مقابل یک آقای روحانی که در حال سخنرانی است و همان را ضبط و پخش می‌کنیم، یا نه‌اینا یک مجید یراق‌باغانی می‌شناسیم تا با یک کارشناس صحبت کند. البته این بدان معنا نیست که ما به برنامه‌های گفت‌وگومحور و سخنرانی در تلویزیون نیاز نداریم اما تمام برنامه‌سازی معارفی نباید در این‌فرم‌ها خلاصه شود.

عاشقان سینما که البته کمی دامنه آن را گسترش داده‌ام و به جز هنروران به کسانی که نقش‌های درجه سه و چهار را هم بازی می‌کنند، توجه داشته‌ام.

فکر می‌کنم که بعضی از آنان واقعا دغدغه مالی هم ندارند و همه عشق‌شان این است که دیده شوند. به همین دلیل این نمایش ادای دینی است به

وی با انتقاد از ماندگار شدن جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در همدان اضافه کرد: با وجود نواقص و نقدهایی که وجود دارد، همچنان بر این موضوع بافشاری می‌شود و نکته مهم دیگر این است که چرا مهم‌ترین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان بعد از این همه سال هنوز اساسنامه ندارد؟! و سلیقه شخصی دبیر در تعیین بخش‌های جشنواره و نحوه انتخاب آثار آن دخیل است.

کریمی با ابراز تاسف از کوتاهی آموزش و پرورش در حوزه تئاتر کودک و نوجوان خاطرنشان کرد: تئاتر یکی از مهم‌ترین ابزارهای آموزش در دنیا است اما آموزش آموزش و پرورش ما بیشترین فاصله را با این موضوع دارد.

همچنین مریم تهرانی، دیگر عضو هیات مدیره با اشاره به محدودیت سالن‌های تخصصی تئاتر کودک و نوجوان افزود: در تمام این سال‌ها تلاش ما این بود که به تولید حرفه‌ای دست یابیم اما مدیران به هیچ یک از وعده‌هایشان بخصوص در حوزه نوجوان عمل نکردند.

در ادامه سخنان او، قلعه با انتقاد از اینکه هیچ سالن تخصصی برای تئاتر نوجوانان نداریم، تاکید کرد: نوجوان حاضر نیستند در سالتی که ویژه کودکان تعریف شده، تئاتر ببینند. وقتی این گروه سنی را رها کرده‌ایم، چه توقعی برای آینده کشورمان داریم. خوشبختانه در این سال‌ها برای تئاتر خردسال فکر شده و تا حدودی خلأ در این زمینه پر شده است.حامد زحمتکش، دیگر عضو هیئت مدیره هم از نبود رشته تئاتر کودک و نوجوان در دانشگاه به عنوان مشکلی مهم یاد کرد و افزود: این رشته یک فوق تخصص است که نیاز به آموزش دارد.

او با اشاره به پیگیری‌هایی که سال‌ها پیش در این زمینه انجام شده بود، یادآوری کرد: در همین زمینه نشست‌ی تخصصی در دانشکده هنرهای زیبا برگزار و واحدهای درسی هم مشخص شد اما بعد از گذشت یک دهه برای راه اندازی این رشته هنوز هیچ اتفاقی نیفتاده است و آخرین خبر اینکه وزارت علوم اعلام کرده است که ایجاد

است که علیرغم برخورداری از فطرت الهی و متمایل به تعلیم دینی اما اسیر مدرنیسم شده‌است و این تمایل یا اسارت باعث شده علائق و سلایق او قدری بیشتر به ظاهر معطوف شود.
او یادآور شد: یکی دیگر از دلایل این است که در حوزه‌هایی مثل سیاسی، اجتماعی، ورزشی و هنری ما قابلیت پرداختن به ظواهر را بیشتر داریم تا حوزه معارفی. البته این بدان معنا نیست که در برنامه‌سازی دینی امکان بهره‌مندی از قالب، تکنیک و فرم وجود ندارد که حتی قرار می‌کنم متاسفانه ما از توجه به فرم، در برنامه‌سازی دینی در غالب موارد، غفلت کرده ایم.

دوست داشتم به طریقی تلخی‌ها و مشکلات پشت صحنه سینما و هنروران آن را نشان دهم چون موضوعی است که شاید بسیاری از افراد به آن آگاه نباشند

زیرا ما معمولاً ویرینری زیبا از سینما می‌سازیم و اتفاقات پشت صحنه آن را نشان نمی‌دهیم. هرچند برای هنروران و در فضای پشت صحنه شیرینی‌هایی هم وجود دارد ولی میزان تلخی‌های آن به مراتب بیشتر است.

فکر می‌کنم که بعضی از آنان واقعا دغدغه مالی هم ندارند و همه عشق‌شان این است که دیده شوند. به همین دلیل این نمایش ادای دینی است به

دوست داشتم به طریقی تلخی‌ها و مشکلات مالکی در آغاز درباره نشان دادن بخشی از بی‌رحمی‌های فضای هنری در دل این نمایش توضیح داد: وجود بی‌رحمی در فضای کار، واقعیتی است که فقط هم مختص فضای هنری نیست. در تمام حرفه‌ها، بی‌رحمی‌هایی هم وجود دارد ولی در فضای هنری این بی‌رحمی‌ها بیشتر به چشم می‌آید زیرا جامعه هنری بیش از مشاغل دیگر رصد می‌شود و تمرکز جامعه بر این قشر بیشتر است.این کارگردان که مدت‌ها دغدغه پرداختن به ندبای هنروران سینما و مسائل پشت پرده این هنر را داشته است، اضافه کرد: به توبه خود

در پچه ای به بی‌رحمی‌های سینما
مالکی با اشاره به اینکه به جز بازیگری، پشت صحنه سینما هم فعالیت داشته است، ادامه داد: همیشه به هنرورانی